

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26.03.2008, sp. zn. 21 Cdo 599/2007, ECLI:CZ:NS:2008:21.CDO.599.2007.1

Číslo: 91/2008

Právní věta:

Byla-li žaloba o neplatnost veřejné dobrovolné dražby podána u soudu do 3 měsíců ode dne jejího konání (§ 24 odst. 3 zákona č. 26/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů), právo na vyslovení neplatnosti veřejné dobrovolné dražby nezaniklo, i když žaloba nesměřovala proti všem osobám, které se z hlediska věcné legitimace musí řízení zúčastnit, a i když se staly účastníky řízení (postupem podle ustanovení § 92 o. s. ř.) až na návrh podaný po uplynutí této lhůty.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 26.03.2008

Spisová značka: 21 Cdo 599/2007

Číslo rozhodnutí: 91

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Veřejná dražba

Předpisy: § 2 písm. a) předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 28.9.2005

§ 2 písm. b) předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 28.9.2005

§ 2 písm. c) předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 28.9.2005

§ 2 písm. n) předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 28.9.2005

§ 24 odst. 1 písm. n) předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 28.9.2005

§ 24 odst. 3 písm. n) předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 28.9.2005

§ 243b odst. 2 písm. n) předpisu č. 99/1963Sb.

§ 243b odst. 3 písm. n) předpisu č. 99/1963Sb.

§ 36 odst. 3 písm. n) předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 28.9.2005

§ 65 odst. 3 písm. n) předpisu č. 26/2000Sb. ve znění do 28.9.2005

§ 91 odst. 2 písm. n) předpisu č. 99/1963Sb.

§ 92 odst. 2 písm. n) předpisu č. 99/1963Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobce se žalobou podanou u Okresního soudu v Jindřichově Hradci dne 31. 10. 2005 proti žalovaným 1) a 2) domáhal, aby bylo určeno, že je neplatná veřejná dobrovolná dražba, která se konala dne 27. 7. 2005, jejímž předmětem byly „pozemek parc. č. (ve zjednodušené evidenci – parcely původ Pozemkový katastr) 1612/3 o výměře 14 036 m², pozemek parc. č. (ve zjednodušené

evidenci – parcely původ Přídělový plán nebo jiný podklad) 1612/4 o výměře 29 862 m² a pozemek parc. č. (ve zjednodušené evidenci – parcely původ Přídělový plán nebo jiný podklad) 1612/9 o výměře 9735 m², vše zapsané na LV č. 272 v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro J. kraj, Katastrální pracoviště T., pro katastrální území D., obec D., okres J. H.". Žalobu zdůvodnil zejména tím, že se zúčastnil předmětné dražby, kterou na návrh žalované 2) jako vlastníka provedl žalovaný 1) jako dražebník. Podle dražební vyhlášky ze dne 20. 6. 2005 na prodávaných pozemcích vázlo „smluvní zástavní právo“ ve prospěch ČS, a. s., byla vůči nim zřízena soudcovská zástavní práva ve prospěch „OSSZ v J. H.“ a byly pronajaty společnosti A., spol. s r.o. „na dobu neurčitou se šestiměsíční výpovědní lhůtou“, ačkoliv dvě řízení „o výkon rozhodnutí soudcovského zástavního práva“ byla ještě před dražbou zastavena z důvodu uhrazení dlužné pohledávky. Žalovaný 1), kterému byly uvedené skutečnosti známy ještě před provedením dražby, však nevydal žádný dodatek k dražební vyhlášce a při dražbě dne 27. 7. 2005 byl předmět dražby „ve skutečnosti vydražen nikoliv ve stavu v souladu s příslušnou dražební vyhláškou a údaji v ní“.

O k r e s n í s o u d v Jindřichově Hradci – poté, co usnesením ze dne 26. 4. 2006 na návrh žalobce ze dne 10. 3. 2006 (doručený soudu prvního stupně dne 15. 3. 2006) ve smyslu ustanovení § 92 odst.1 o. s. ř. připustil, aby do řízení přistoupila žalovaná 3) jako vydražitelka předmětných nemovitostí – rozsudkem ze dne 23. 5. 2006 žalobu zamítl a rozhodl, že žalobce je povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení žalovanému 1) částku 3848 Kč a žalovaným 2) a 3) k rukám advokáta JUDr. J. O. částku 13 800 Kč. Dospěl k závěru, že všichni žalovaní vystupují v řízení jako nerozluční společníci a že je proto třeba, aby vůči všem pasivně věcně legitimovaným žalovaným byla žaloba o neplatnost veřejné dobrovolné dražby podána před uplynutím tříměsíční prekluzivní lhůty uvedené v ustanovení § 24 odst. 3 zákona č. 26/2000 Sb. (ve znění pozdějších předpisů). Vzhledem k tomu, že proti žalované 3) byla žaloba podána až po uplynutí této lhůty, musela být již z tohoto důvodu zamítnuta. Soud prvního stupně navíc neshledal opodstatněným žalobcem tvrzený důvod neplatnosti dražby. Dražební vyhláška vydaná žalovaným 1) totiž odpovídá požadavkům ustanovení § 20 odst. 1 zákona č. 26/2000 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) a v ní poskytnuté informace o závazcích vážnoucích na předmětu dražby „jsou dostačující a relevantní“, neboť v době provedení dražby nebylo „žádné z řízení o výkon rozhodnutí zřízením soudcovského zástavního práva pravomocně zastaveno“ a postoupení smluvním zástavním právem zajištěné pohledávky z ČS, a. s., na PIS, a. s., nemělo za následek „změnu v rozsahu zajištění“.

K odvolání žalobce K r a j s k ý s o u d v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 4. 10. 2006 rozsudek soudu prvního stupně potvrdil a rozhodl, že žalobce je povinen zaplatit na náhradě nákladů odvolacího řízení žalovanému 1) částku 6522,50 Kč a žalovaným 2) a 3) k rukám advokáta JUDr. J. O. částku 3570 Kč. Shodně se soudem prvního stupně dospěl k závěru, že ve věci jsou pasivně věcně legitimováni všichni žalovaní, že všichni žalovaní mají v řízení postavení nerozlučných společníků ve smyslu ustanovení § 91 odst. 2 o. s. ř. a že žaloba o neplatnost veřejné dobrovolné dražby je podána včas, jen jestliže byla podána před uplynutím lhůty uvedené v ustanovení § 24 odst. 3 zákona č. 26/2000 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) proti všem žalovaným. Vzhledem k tomu, že proti žalované 3) byla žaloba podána po uplynutí této lhůty, musela být žaloba bez dalšího zamítnuta. Otázkou „věcného posouzení žalobou uplatněného nároku“ se proto odvolací soud již nezabýval.

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podal žalobce dovolání. I když řízení o neplatnost veřejné dobrovolné dražby se musí nepochybně zúčastnit jako jeho účastník navrhovatel dražby (vlastník), dražebník a vydražitel, žalobce nesouhlasí s názorem soudů obou stupňů v tom, že by žaloba o neplatnost veřejné dobrovolné dražby musela být podána před uplynutím lhůty uvedené v ustanovení § 24 odst. 3 zákona č. 26/2000 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) vůči všem pasivně věcně legitimovaným žalovaným. Dovozuje, že „institut tzv. nerozlučného společenství účastníků je ryze procesním institutem,“ neboť „skupina jeho účastníků plyne z práva hmotného,“ které „neumožňuje, aby předmět řízení byl projednán a rozhodnut samostatně vůči každému společníkovi,“ a že z povahy

nerozlučného společenství vyplývá, že „úkony jednoho ze společníků zavazují všechny společníky a že úkon proti jednomu ze společníků nerozlučného společenství je úkonem vůči nerozlučnému společenství jako celku;“ ke včasnosti žaloby o neplatnost veřejné dobrovolné dražby proto postačuje, byla-li žaloba před uplynutím tříměsíční lhůty podána alespoň proti „jednomu ze členů nerozlučného společenství“. Žalobce dále namítá, že osobu vydražitele nemohl zjistit před uplynutím lhůty k žalobě, neboť při provedení dražby se její účastníci „označují čísly“ a žalobci nikdy nebyl doručen protokol o provedení dražby. Zákon č. 26/2000 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) je navíc „koncipován“ tak, aby i po skončení dražby „zachovával anonymitu jednotlivých dražitelů a vydražitele“. Přípustnost dovolání žalobce dovozuje z ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. a navrhuje, aby dovolací soud zrušil rozsudky soudů obou stupňů a aby věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

N e j v y š š í s o u d rozsudek odvolacího soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 10a o. s. ř.) po zjištění, že dovolání žalobce proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o. s. ř., se nejprve zabýval otázkou přípustnosti žalobcova dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o. s. ř.).

Podmínky přípustnosti dovolání proti rozsudku odvolacího soudu jsou obsaženy v ustanovení § 237 o. s. ř.

Dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu, jímž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé (§ 237 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.) nebo jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil (§ 237 odst. 1 písm. b/ o. s. ř.), anebo jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř. a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam (§ 237 odst. 1 písm. c/ o. s. ř.); to neplatí ve věcech, v nichž dovoláním dotčeným výrokem bylo rozhodnuto o peněžitém plnění nepřevyšujícím 20 000 Kč a v obchodních věcech 50 000 Kč, přičemž se nepřihlíží k příslušenství pohledávky (§ 237 odst. 2 písm. a/ o. s. ř.), a ve věcech upravených zákonem o rodině, ledaže jde o rozsudek o omezení nebo zbavení rodičovské zodpovědnosti nebo pozastavení jejího výkonu, o určení (popření) rodičovství nebo o nezrušitelné osvojení (§ 237 odst. 2 písm. b/ o. s. ř.).

Žalobce dovoláním napadá rozsudek odvolacího soudu, jímž byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně ve věci samé. Podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř. dovolání není přípustné, a to již proto, že ve věci nebylo soudem prvního stupně vydáno rozhodnutí ve věci samé, které by bylo odvolacím soudem zrušeno. Dovolání žalobce proti rozsudku odvolacího soudu tedy může být přípustné jen při splnění předpokladů uvedených v ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je odvolacími soudy nebo dovolacím soudem rozhodována rozdílně, nebo řeší-li právní otázku v rozporu s hmotným právem (§ 237 odst. 3 o. s. ř.).

Dovolací soud je při přezkoumání rozhodnutí odvolacího soudu zásadně vázán uplatněnými dovolacími důvody (srov. § 242 odst. 3 o. s. ř.); vyplývá z toho mimo jiné, že při zkoumání, zda

napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve smyslu ustanovení § 237 odst. 3 o. s. ř. ve věci samé po právní stránce zásadní právní význam, může posuzovat jen takové právní otázky, které dovolatel v dovolání označil.

Přípustnost dovolání podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. není založena již tím, že dovolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Přípustnost dovolání nastává tehdy, jestliže dovolací soud za použití hledisek, příkladmo uvedených v ustanovení § 237 odst. 3 o. s. ř., dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé po právní stránce zásadní význam skutečně má.

V projednávané věci odvolací soud řešil právní otázku, zda je žaloba o neplatnost veřejné dobrovolné dražby podána z hlediska ustanovení § 24 odst. 3 zákona č. 26/2000 Sb. (ve znění pozdějších předpisů) včas jen tehdy, byla-li podána před uplynutím lhůty 3 měsíců ode dne konání dražby proti „všem pasivně věcně legitimovaným žalovaným“. Uvedená právní otázka dosud nebyla v rozhodování dovolacího soudu vyřešena. Vzhledem k tomu, že její posouzení bylo pro rozhodnutí projednávané věci významné (určující), představuje napadený rozsudek odvolacího soudu rozhodnutí, které má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Dovolací soud proto dospěl k závěru, že žalobcovo dovolání proti rozsudku odvolacího soudu je přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř.

Po přezkoumání rozsudku odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o. s. ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.), Nejvyšší soud dospěl k závěru, že dovolání je opodstatněné.

Projednávanou věc je třeba i v současné době posoudit – s ohledem na to, že napadená veřejná dražba byla provedena dne 27. 7. 2005 – podle zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákonů č. 120/2001 Sb., č. 517/2002 Sb. a č. 257/2004 Sb. a nálezu Ústavního soudu č. 181/2005 Sb., tedy ve znění účinném do 28. 9. 2005 (dále jen „zákona o veřejných dražbách“).

Podle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách může každý účastník dražby, dražební věřitel nebo navrhovatel dražby požádat soud, aby vyslovil neplatnost dražby, pokud dražebník neupustil od dražby, ač tak byl povinen učinit, vydražila-li předmět dražby osoba, která je z účasti na dražbě vyloučena, nebo nejsou-li splněny podmínky uvedené v § 12 odst. 1 a 2, § 14 odst. 3, § 15 odst. 1 až 3, § 19, § 20, § 21, § 23 odst. 1 až 10, § 25 a v § 26 odst. 1 a 2 nebo byly-li vydraženy z dražeb vyloučené předměty dražby; soud vysloví v takových případech neplatnost dražby. Není-li toto právo uplatněno do 3 měsíců ode dne konání dražby, zaniká.

Veřejnou dražbou prováděnou podle zákona o veřejných dražbách se rozumí – jak vyplývá z ustanovení § 2 písm. a) tohoto zákona – veřejné jednání, jehož účelem je převod vlastnického nebo jiného práva k předmětu dražby na osobu, která za stanovených podmínek učiní nejvyšší nabídku, jakož i veřejné jednání, které bylo ukončeno z důvodu, že nebylo učiněno ani nejnižší podání. Bylo-li při veřejné dražbě učiněno podání, udělí licitátor příklep tomu účastníku dražby, který učinil nejvyšší podání. Na účastníka dražby, jemuž byl udělen příklep (tj. na vydražitele) nepřechází vlastnictví nebo jiné právo k předmětu dražby – jak k tomu dochází například při veřejné dražbě organizované podle zákona č. 427/1990 Sb., o převodech vlastnictví státu k některým věcem na jiné právnické nebo fyzické osoby, ve znění pozdějších předpisů (srov. právní názor uvedený v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 29. 7. 1999, sp. zn. [2 Cdon 1034/97](#), který byl uveřejněn pod č. 25 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 2001) – na základě smlouvy, ale podle právní skutečnosti, kterou je příklep licitátora (srov. § 2 písm. a/ zákona o veřejných dražbách). Vlastnictví nebo jiné právo k předmětu dobrovolné dražby přechází na vydražitele k okamžiku udělení příklepu, a to za předpokladu, že uhradil ve stanovené lhůtě cenu dosaženou vydražením (§ 30 odst. 1 zákona o veřejných dražbách). V případě, že cena nebyla vydražitelem ve stanovené lhůtě uhrazena, dochází ke zmaření dražby (§ 2 písm. n/ zákona o veřejných dražbách) a vydražitel nenabývá k předmětu

dražby vlastnické nebo jiné právo (§ 24 odst. 1 zákona o veřejných dražbách).

Zaplatil-li vydražitel cenu dosaženou vydražením ve stanovené lhůtě, nepřechází na něj vlastnictví nebo jiné právo k předmětu dobrovolné dražby, jde-li o neplatnou dražbu. Veřejná dobrovolná dražba je neplatná, jen jestliže její neplatnost vyslovil soud; neplatnost této dražby přitom soud nemůže posuzovat v jiném řízení než v řízení podle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách, a to ani jako otázku předběžnou (srov. například právní názor vyslovený v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 26. 1. 2006, sp. zn. [29 Odo 294/2003](#), který byl uveřejněn pod č. 10 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 2007). Soud může vyslovit neplatnost veřejné dobrovolné dražby, jen jestliže byl splněn některý z důvodů neplatnosti dražby, jež jsou taxativně uvedeny v ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách, jestliže žalobu o určení neplatnosti dražby podala osoba, která je k návrhu podle tohoto ustanovení oprávněna (věcně legitimována), směřuje-li žaloba proti osobám, jejichž práv a povinností se řízení a rozhodnutí o neplatnosti veřejné dobrovolné dražby týká (pasivně věcně legitimovaným), a byla-li žaloba podána ve lhůtě v tomto ustanovení uvedeně.

Oprávnění (aktivní věcnou legitimaci) k podání žaloby o určení neplatnosti veřejné dobrovolné dražby (tj. právo domáhat se vyslovení neplatnosti veřejné dobrovolné dražby) zákon poskytuje – jak se uvádí v ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách – každému účastníku dražby, dražebnímu věřiteli a navrhovateli. Účastníkem dražby se rozumí osoba přítomná při dražbě, která se dostavila za účelem činit podání a splňuje podmínky stanovené zákonem o veřejných dražbách (§ 2 písm. c/ zákona o veřejných dražbách). Za dražebního věřitele je třeba považovat zástavního věřitele, věřitele, jehož pohledávka je zajištěna omezením převodu nemovitostí nebo zadržovacím právem, správce daně, správu sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovnu provádějící veřejné zdravotní pojištění (srov. vymezení tohoto pojmu v ustanovení § 36 odst. 3 zákona o veřejných dražbách, které se uplatní též při provádění veřejných dobrovolných dražeb). Navrhovatelem dražby zákon označuje osobu, která za podmínek stanovených zákonem o veřejných dražbách navrhla provedení dražby (§ 2 písm. b/ zákona o veřejných dražbách).

Podle ustálené judikatury soudů se řízení o určení (vyslovení) neplatnosti veřejné dobrovolné dražby podle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách musí z hlediska věcné legitimace účastnit (buď jako žalobci nebo jako žalovaní) – jak též správně dovodily soudy v projednávané věci – navrhovatel dražby, vlastník nebo nositel jiného práva k předmětu dražby, je-li navrhovatelem dražby od nich odlišná osoba, oprávněná podle zvláštního právního předpisu předmět dražby zcizit, dražebník a vydražitel; na straně žalovaného je třeba tyto účastníky považovat za nerozlučné spolčovníky ve smyslu ustanovení § 91 odst. 2 o. s. ř. (srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 1. 2006, sp. zn. [21 Cdo 20/2005](#), který byl uveřejněn pod č. 53 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 2006).

K uplatnění práva na vyslovení neplatnosti veřejné dobrovolné dražby je stanovena lhůta tří měsíců ode dne konání dražby; jde o lhůtu hmotněprávní, pro jejíž počítání se použije § 122 obč. zák. (srov. § 65 zákona o veřejných dražbách), a prekluzivní, jejímž marným uplynutím – jak je nepochybné ze znění ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách – právo zaniká (§ 583 obč. zák. a § 65 zákona o veřejných dražbách). Vzhledem k tomu, že právo na vyslovení neplatnosti veřejné dobrovolné dražby lze uplatnit – jak uvedeno již výše – jen návrhem (žalobou podanou) u soudu, je nepochybné, že ve lhůtě stanovené k uplatnění tohoto práva musí být – má-li být lhůta zachována – podána u soudu žaloba, jejímž předmětem je vyslovení (jinak řečeno určení) neplatnosti označené veřejné dobrovolné dražby.

I když neplatnost veřejné dobrovolné dražby může být vyslovena jen tehdy, účastní-li se řízení (buď jako žalobci nebo jako žalovaní) navrhovatel dražby, vlastník nebo nositel jiného práva k předmětu dražby, je-li navrhovatelem dražby od nich odlišná osoba, oprávněná podle zvláštního právního předpisu předmět dražby zcizit, dražebník a vydražitel, zákon nestanoví žádnou lhůtu, v níž se

museli stát účastníky řízení o takové žalobě. Lhůta uvedená v ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách slouží k uplatnění práva na vyslovení neplatnosti veřejné dobrovolné dražby a nikoliv také k vymezení osob, které se mají (musí) řízení účastnit z pohledu pasivní věcné legitimace. Bylo-li tedy ve stanovené lhůtě zahájeno řízení o vyslovení (určení) neplatnosti veřejné dobrovolné dražby, žalobce smí i po uplynutí lhůty činit (způsobem uvedeným v ustanovení § 92 o. s. ř.) dispozice s okruhem účastníků řízení na straně žalovaných; připustí-li na návrh žalobce soud, aby do řízení přistoupil další žalovaný (§ 92 odst. 1 o. s. ř.) nebo aby dosavadní žalovaný z řízení vystoupil a na jeho místo vstoupil někdo jiný (§ 92 odst. 2 o. s. ř.), a bude-li tím dosažen stav, že se řízení o neplatnost veřejné dobrovolné dražby účastní ten, kdo byl navrhovatelem dražby, vlastník nebo nositel jiného práva k předmětu dražby, je-li navrhovatelem dražby od nich odlišná osoba, oprávněná podle zvláštního právního předpisu předmět dražby zcizit, dražebník a vydražitel, nemůže být žaloba zamítnuta jen proto, že jejich přistoupení nebo vstup do řízení byly navrženy nebo že o nich bylo soudem rozhodnuto až po uplynutí lhůty uvedené v ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách.

Na uvedeném závěru nic nemění ani to, že žalované je třeba v řízení o neplatnost veřejné dobrovolné dražby považovat za nerozlučné spolčenáky ve smyslu ustanovení § 91 odst.2 o. s. ř. Nerozlučné spolčenství více účastníků směřuje v občanském soudním řízení k tomu, aby bylo zajištěno, že se rozhodnutí soudu bude vztahovat na všechny účastníky, kteří vystupují na jedné straně, vyžaduje-li to nedílná hmotněprávní povaha předmětu řízení; v řízení o neplatnost veřejné dobrovolné dražby nerozlučnost spolčenství účastníků vyplývá z právní povahy veřejné dobrovolné dražby, z předpokladů pro vyslovení její neplatnosti, z důsledků, které z vyslovení neplatnosti dražby vyplývají pro právní vztahy těchto osob, jakož i z toho, že účinek rozhodnutí o žalobě, jak vyplývá především z povahy neplatnosti dražby, se musí vztahovat na všechny, jejichž práv a povinností se výsledek dražby týká, a že závěr o platnosti dražby musí pro všechny, jejichž práv a povinností se týká, vyznít stejně. Z uvedeného je (mimo jiné) zřejmé, že nerozlučné spolčenství v řízení o neplatnost veřejné dobrovolné dražby nevyžaduje, aby byli účastníky řízení všichni, jejichž práv a povinností se výsledek dražby týká, již v době zahájení řízení, ale teprve (vždy) v době rozhodnutí soudu o žalobě; jde samozřejmě o rozhodnutí soudu prvního stupně, vyžaduje-li to provedená koncentrace řízení nebo platí-li pro odvolací řízení systém neúplné apelace.

Z těchto důvodů dospěl Nejvyšší soud k závěru, že byla-li žaloba o neplatnost veřejné dobrovolné dražby podána u soudu do 3 měsíců ode dne jejího konání, právo na vyslovení neplatnosti veřejné dobrovolné dražby nezaniklo, i když žaloba nesměřovala proti všem osobám, které se z hlediska věcné legitimace musí řízení zúčastnit, a i když se staly účastníky řízení (postupem podle ustanovení § 92 o. s. ř.) až na návrh podaný po uplynutí této lhůty. Odvolací soud tedy dospěl k nesprávnému závěru, že žaloba musela být v projednávané věci zamítnuta jen proto, že k (návrhu na) přistoupení žalované 3) do řízení došlo až po uplynutí 3 měsíců ode dne konání žalobou napadené dražby. Veden nesprávným právním názorem se odvolací soud nezabýval tím, zda veřejná dobrovolná dražba provedená dne 27. 7. 2005 není ve smyslu ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách neplatná.

Protože rozsudek odvolacího soudu není správný, Nejvyšší soud jej podle ustanovení § 243b odst. 2, části věty za středníkem, o. s. ř. zrušil a věc podle ustanovení § 243b odst. 3, věty první, o. s. ř. vrátil Krajskému soudu v Českých Budějovicích k dalšímu řízení.